

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 76.749 van 29 oktober 1998  
in de zaak A. 79.695/VII-16.991.**

In zake : de b.v.b.a. DREMC0,  
gevestigd te AARTSELAAR,  
Lindelei 38, bus 2

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad  
van ANTWERPEN

-----  
**DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. DREMC0 op 5 augustus 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 mei 1998 waarbij haar beroep, ingediend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar van 22 december 1997, houdende de weigering van de vergunning aan de verzoekende partij tot het verder exploiteren van een inrichting voor metaalbewerking te 2630 Aartselaar, Lindelei 38, ongegrond werd verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. BREESCH die, loco Advocaat W. VAN LOO verschijnt voor de verzoekende partij, en van de Adjunct van de directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 22 december 1997 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar aan de verzoekende partij de vergunning om aan de Lindelei nr. 38 te Aartselaar een metaalbewerkingsbedrijf in bedrijf te houden na afloop van de lopende vergunningstermijn, dit is na 31 oktober 1998. De weigering heeft meer concreet betrekking op de opslag van gassen in verplaatsbare recipiënten (310 l) en het mechanisch behandelen van metalen (totale geïnstalleerde drijfkracht van 13,38 kW), en het motief voor de weigering is vooral gelegen in een onverenigbaarheid van de vergunningsaanvraag met de voorschriften van een verkavelingsvergunning.

1.2. Met een schrijven gedateerd 3 februari 1998 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen voornoemde weigeringsbeslissing.

1.3. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht.

1.4. Op 20 mei 1998 wordt de thans bestreden beslissing genomen, waarbij het beroep ongegrond wordt verklaard.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende wat de eerste voorwaarde betreft, dat onder de titel "in rechte" de verzoekende partij onder meer kritiek uit op het stedenbouwkundig weigeringsmotief, als volgt verwoord in de bestreden beslissing :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een verkaveling goedgekeurd op 6 januari 1967, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : woonhuizen en winkelhuizen; op het feit dat in de strook voor binnenplaatsen en tuinen enkel bergplaatsen en hokken toegestaan zijn in functie van het hoofdgebouw;

Overwegende dat de exploitatie van een werkplaats voor metaalbewerking strijdig is met de voormelde verkavelingsvoorschriften;

(...)

Overwegende dat de elementen aangebracht door de heer OOSTERBOSCH Willy, zaakvoerder van de BVBA DRESCO, gehoord de PMVC, als volgt kunnen geëvalueerd worden:

verdere exploitatie van de inrichting is op de huidige vestigingsplaats onaanvaardbaar, gelet op de strijdigheid met de verkavelingsvoorschriften";

dat de verzoekende partij daar tegenover stelt :

"De werkplaats van verzoekster is niet enorm groot. Wat betreft haar uitstraling binnen de buurt zou men ze gelijk kunnen stellen met een 'bergplaats' gezien er géén lawaaioverlast is - dit wordt door de Bestendige Deputatie niet betwist -, gezien er goederen zijn opgeslagen (voorraden en creaties van verzoekster), en gezien er maximaal 2 personen (in stilte) in werkzaam zijn.

Hoewel officieel een werkplaats voor metaalbewerking strijdig is met de verkavelingsvoorschriften, dient gesteld te worden dat de beroepsbezigheid van verzoekster alleen van de bezigheid van een gedreven hobbyist verschilt in het feit dat verzoekster hiermee een inkomen verstrekt aan haar 2 uitbaters, de heren OOSTERBOSCH, voor wie heel deze affaire van levensbelang is!

Op papier valt er eventueel het één en ander aan te wrijven aan verzoekster, in de realiteit niet.

De ratio legis dient gevolgd, en enkel de facto hinderlijke bedrijven en instellingen dienen verboden te worden binnen woonzones."

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat haar inrichting is gelegen in een op 6 januari 1967 goedgekeurde verkaveling, waarvoor de in het bestreden besluit geciteerde verkavelingsvoorschriften gelden; dat de verzoekende partij ook niet betwist dat haar inrichting niet onder de kwalificatie "woonhuizen" of "winkelhuizen" kan vallen, doch dat zij doet gelden dat deze zou kunnen worden gelijkgesteld met een bergplaats; dat dit standpunt evenwel niet kan worden gevolgd; dat, immers, in een werkplaats voor metaalbewerking activiteiten plaatsvinden, terwijl in een bergplaats dat niet het geval is; dat overigens de verzoekende partij zelf erkent dat "officieel een werkplaats voor metaalbewerking strijdig is met de verkavelingsvoorschriften"; dat daarenboven ter terechtzitting is gebleken dat de betrokken werkplaats functioneel

volledig losstaat van het op het perceel ingeplant woonhuis;

2.2.2. Overwegende dat prima facie in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat de werkplaats voor metaalbewerking strijdig is met de geldende verkavelingsvoorschriften; dat deze stedenbouwkundige onverenigbaarheid lijkt te volstaan om de weigeringsbeslissing te dragen; dat dienvolgens de kritiek die de verzoekende partij uit op een aantal andere overwegingen uit de aanhef van de bestreden beslissing en die hoofdzakelijk enkel terug te vinden zijn in de uitgebrachte adviezen niet dienend is; dat het enig middel niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op negenentwintig oktober 1900  
achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,  
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**M.-R. BRACKE.**